

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **Ing. J. L.**, proti žalovanému **Ministerstvu spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o návrhu na vyloučení soudců správního úseku Městského soudu v Praze z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 3 A 95/2013,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce v podání ze dne 6. 1. 2014 uplatnil námitku podjatosti podle § 8 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), vůči soudcům Městského soudu v Praze, v řízení vedeném pod sp. zn. 3 A 95/2013. V tomto podání žalobce konkrétně uvedl, že (již dříve podanou – pozn. NSS) stížnost a námitku podjatosti ze dne 9. 12. 2013 rozšiřuje také o řízení, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 95/2013 a sp. zn. 3 A 62/2012. Jako přílohu přiložil svou stížnost a námitku podjatosti ze dne 9. 12. 2013, která směřovala proti senátům 8 A, 10 A a 11 A. Námitku podjatosti žalobce konkrétně odůvodnil tím, že ze strany soudců již došlo opakovaně, vědomě a úmyslně k porušování zákona, neboť jejich rozhodnutí bylo překvapivé a svévolné. Rozhodování soudců se vyznačovalo i odpíráním jeho práva vyjádřit se předem ke zvažovaným skutečnostem nebo k bezdůvodně připojeným jiným spisům. Tito soudci proto nemohou být zárukou nestranného a spravedlivého posouzení jeho věci.

Městský soud reagoval na tuto námitku žalobce (ze dne 6. 1. 2014) přípisem ze dne 27. 1. 2014, č. j. 3 A 95/2013 – 37, ve kterém mu sdělil, že dané řízení bylo skončeno usnesením ze dne 13. 12. 2013, č. j. 3 A 95/2013 – 25; to nabylo právní moci dne 2. 1. 2014 a z toho důvodu je proto námitka podjatosti bezpředmětná. Na to reagoval žalobce podáním ze dne 31. 1. 2014, v němž uvedl, že námitka podjatosti byla uplatněna již dne 9. 12. 2013, tj. před vydáním usnesení o zastavení řízení; z toho důvodu trval na předložení této námítky k posouzení nadřízenému soudu.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu sp. zn. 3 A 95/2013 zjistil, že řízení o žalobě v této věci bylo skončeno vydáním usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 12. 2013, č. j. 3 A 95/2013 – 25. Usnesení nabylo právní moci dne 2. 1. 2014. Teprve na č.l. 35 je v soudním spise zažurnalizována námitka podjatosti žalobce proti členům senátu 3 A, datovaná dnem 6. 1. 2014. Na č.l. 36 je pak zažurnalizována námitka podjatosti ze dne 9. 12. 2013, směřující proti senátům 8 A, 10 A a 11 A.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozoována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.

Nejvyšší správní soud předně uvádí, že rozhodování o vyloučení soudce je realizováno v rámci relativně samostatného řízení (jakkoli procesně navazujícího na řízení v hlavní věci), které lze ve smyslu zásady dispoziční zahájit výhradně na návrh, tedy na základě námítky podjatosti, uplatněné v souladu s požadavky § 37 odst. 2 s. ř. s. a § 8 odst. 5 s. ř. s. Toto řízení je také nutno formálně ukončit usnesením s meritorním výrokem; v případě zpětvzetí námítky je naopak nutno řízení zastavit podle § 47 písm. a) s. ř. s. V rámci řízení o námitce podjatosti se z povahy věci nutně aplikuje i § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něhož *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*

Jednou z podmínek, za níž může zdejší soud rozhodnout o vyloučení soudce z projednávání a rozhodování určité věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s., je existence takového řízení, tedy skutečnost, že je řízení o této věci stále vedeno a že o věci samé nebylo ještě rozhodnuto. Po vydání rozhodnutí je možné namítat, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, u těch rozhodnutí, u nichž soudní řád správní připouští mimořádný opravný prostředek - kasační stížnost; v takovém případě by se ovšem již nejednalo o námitku podjatosti, ale skutečnost, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, by bylo možné uplatnit jako důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (zmatečnost řízení).

Jak je patrné ze soudního spisu, řízení vedené pod sp. zn. 3 A 95/2013, bylo pravomocně skončeno dne 2. 1. 2014. Žalobce námitku podjatosti, upínající se k tomuto řízení, uplatnil až podáním ze dne 6. 1. 2014. Ač lze městskému soudu vytknout, že ze soudního spisu nelze dohledat, kdy bylo toto podání soudu doručeno, lze jednoznačně vycházet z data, které na podání uvedl sám žalobce, a sice že toto podání bylo sepsáno dne 6. 1. 2014 a poté doručováno soudu; logicky vzato, dříve než 6. 1. 2014 toto podání městskému soudu být doručeno nemohlo. Na základě soudního spisu je tedy Nejvyšší správní soud bez jakýchkoliv pochybností přesvědčen, že námitka podjatosti ze dne 6. 1. 2014 došla do soudního spisu až po jeho pravomocném skončení. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani tvrzení žalobce, že námitku uplatnil již dne 9. 12. 2013, neboť toho dne uplatněná námitka podjatosti směřovala výlučně vůči soudcům senátů 8 A, 10 A a 11 A; teprve až podáním ze dne 6. 1. 2014 se žalobce snažil o vztažení důvodů této námítky podjatosti i na senát 3 A. Jak však bylo vyloženo shora, po pravomocném skončení řízení se lze ochrany proti tomu, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, domáhat toliko v řízení o kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Jak Nejvyšší správní soud zjistil, taková kasační stížnost v dané věci podána nebyla.

Za této situace Nejvyšší správní soud uzavírá, že je-li řízení ve věci žaloby pravomocně skončeno, znamená to pro rozhodnutí o námitce podjatosti neodstranitelný nedostatek podmínek

pokračování

řízení. Návrh žalobce na vyloučení soudců senátu 3 A Městského soudu v Praze z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 3 A 95/2013 proto odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu